

բութեամբ կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը և կը միաբանակցի (1876—78). բայց քիչ ժամանակէն կը մեկնի վանքէն և կը կարգուի վանահայր Կեսարիոյ Ս. Դանիէլ վանքին, ուր և կը վախճանի:

ՍՏԵՓԱՆՈՍ ԵՊՍ.— Մբ. 1802ին Պոլսի մէջ, ուր կը վախճանի 1827ին:

ՍՏԵՓԱՆՈՍ ԵՐԷՑ.— Մբ. Ս. Փրկչի վանքին մէջ, ուր վատիւ պտրքի օրով ՊԴ (=1355) թուին կ'ընդօրինակէ ճառընտիր մը, և ՊԺԲ (=1363) թուին Սարգիս ճառերը, Գրիգոր և Մկրտիչ պատրիարքներու օրով: Այդ ձեռագիրները միացուած են և կը մնան վանքին մէջ (ՄԶ. Թ. 1110):

ՍՏԵՓԱՆ ԶԷՅՈՒՆՅԻ.— Քրձ. ի նպաստ Ս. Յակոբի վանքին յիշատակ կը թողու մթերանոց մը Յոպպէի մէջ (Արձնգր. Տն. Ժողովի. Նիստ ՄՀ. 1888. էջ 162), կը վախճանի 1887ին:

ՍՏԵՓԱՆՈՍ ԿՐՕՆԱԽՈՐ.— Տիգրանակերտի Ս. Կարապետ եկեղեցիին մէջ կը գտնուի Աւետարան մը որ 1360ին ընդօրինակուած է Ս. Յակոբի վանքին մէջ, Ստեփանոս կրօնաւորի ձեռքով, յիշատակարանն է հետեւեալը. «Գրեալ ի թվ. հայոց ՊԺ. (=1360) յերուսաղէմ. ընդ հով. տաճարիս աթոռակալ առաքելոցս Յակոբեանց, ի թագ. հայոց Կոստանդնի, և ի հայր. տեանն Մեսրոպայ. յառաջնորդութեան տէր Գրիգորայ եպիսկոպոսի Երուսաղէմի, ձեռամբ... գրչի Ստեփանոս կրաւնաւորի կամակցութեամբ և աւգնականութեամբ և խրատ տալով վերձանողի սպասաւորի բանի, սրբասնեալ Գրիգորի քանկանայի՜ փակակալի մեծ և հոգակաւոր սուրբ եկեղեցւոյս Յակոբայ և ամենայն աստուածընկալ նշանացս, և մանաւանդ կազմողի սորին» . . . : «Յիշեցէք . . . զստացող սորին զԹագաւորչան յպիր և . . . զճնոդս Ստեփանոս Արեւելցի աշակերտ Սեբ վարդապետի . . . համանման մեծի և առաջին վարդապետաց. և խոշորութեան գրիս և սխալանացս անմեղադիր լերուք և զթերին սիրով ուղղէք. քանզի յոյժ անհմուտ էի արուեստի գրչութեան, մանաւանդ ի շէշտ, ի ստոր, ի բոյթ. ի վանկ, ի փաղառութիւն, և ի Ժ. առօգանութեան . . . »: (Թորոս Աղբար, Բ. էջ 437-8). հաւանաբար միեւնոյն անձն է որ 1355—1363, Ս. Փրկչի վանքին մէջ